

**Nr 101
Juuni
2024**

Kalmetu Sõna
ajaleht asutatud 1995. a
16. detsembril

.....
62. lend 2024. aastal:

- 1. Ignatenko, Pätrik**
- 2. Jaskevitš, Viktoria**
- 3. Kipper, Maarjo**
- 4. Oja, Anni**
- 5. Rang, Eduard**
- 6. Sibrits, Timo**
- 7. Tonberg, Andri**
- 8. Topolev, Johanna Maria**
- 9. Topolev, Sten Mattias**
- 10. Vainoja, Gert**
- 11. Visla, Kevin**
- 12. Võsu, Pärtel**
- 13. Üprus, Ann**

9. klassi lõpetajad ja klassijuhataja Eda Kivisild

9. klassi lõpetajad tiirutasid kohaliku talumehe autoga ringi tutipäeval

.....

9. klassi iseloomustused

Kevin - Väga muhe sell, kellegagi probleeme ei tekita. Vaikne noormees, vahel paned poliitilist juttu. Meeldivad autod, kiired autod. Suur BMW fänn. Teeb nalja ja ei tee pahandusi. Tundub sõbralik, matemaatika oli algul hea. Naljakas ja tore. Kevin, sa oled väga viisakas intelligentne kui ka meeldiv klassivend ja su BMW tass on äge. Eesti tuleviku lootus, EKRE uus esimees, Mike Tyson, poliitik. Hoolimata meie maailmavaadete erisusest, oled tore ja mõistlik inimene. Muidu vaikne, kuid ei jäta oma sõna sekka ütlemata. Tore ja palju tead, oskad fakte meelde jätta. Väga tark mees, teab paljusid asju, mida keegi teine ei tea. Abivalmis, meeldiv. Tead riigi probleemidest normaalselt, oled nagu professor.

Sten Mattias - Ponsse, sa oled selline huvitav vana, teed nalja palju, aga ausalt öeldes su naermine on naljakam kui nali, kehv armuelu, väga kohusetundetu ja veits jonnipunn, aga tead, sul on ilus hing, väga südamlilik oled tegelikult, küll õige naine tuleb su ellu. Ebapädev, kuuenda klassi mõistusega lilletüdruk. Naljakas ja tore sõber. Kui jätta vahele su ilmaasjata jonnimine, siis võib sinust päris tore inimene saada. Õpitulemused ei ole võrreldavad su metsatarkuste ja noorkotka oskustega, kuna viimases oled sa tõesti hea ja kiindunud teemasse. Samuti saab sinuga vahest nalja ja tore on arutleda. Vajadusel abivalmis. Kui viitsib, on olemas. Motikamees, mata keskmine on maailma rekordi tasemel, norm vend. Krossimees. Vingub iga asja üle. Ütleb, et ei oska midagi teha. Tore ja sõbralik, tark, kui tahab ja väike naljamees. Torkab tunnis, tüütab ka, muidu tore

Gert - Muidu tark ja tegus poiss, kes arvatavasti saavutaks elus palju, kui tal selleks soovi on. Ei karda oma arvamust väljendada, jäädes selle juures intelligentseks ja viisakaks. On auväärne ja austav, muidu tore ja naljakas klassikaaslane. Arukas poisiklutt. On tark, kui vaja. Õpetaja Viigi tunnid meeldivad väga. Täitsa *chill* mees, naljakas ka vahel. Klassi kõige targem poiss. Oskab erinevaid asju rääkida ja teha. Teeb nalja vahest. Tark, hea jutu ja taibuga. Sõbralik ja lahe. Gert, sa oled peale Raineri ainus normaalne poiss siin koolis, sinuga rääkimine deep`imalt on väga sinu isiksust näidanud. Sümpaatne, väga hea isiksusega ning mõtteviis on sul kindlalt täiskasvanulikum. Väga rahulik, elurõõmus. Äge poiss oled, teed nalja ja värki

Pärtel – Väga tark, vahest paneb nalja ka noh, parimad sõbrad on Andrus ja Peetrus, teeb palju *fake* sporti, väga lahe mees. Pärtel, tegelikult oled sa väga tore kui ka abivalmis ja meeldiv inimene, kellega rääkida. Kali ei ole sulle hästi mõjunud, alfa, IT vend. Hinded korras, käekiri ligadi- logadi, õpetaja Sirje „lemmikõpilane“, meie kooli ajalehemees, kali on 10/10, soovitan kindlasti. **Anni** – Anni on viks ja viisakas, intelligentne ja avameelne. Tegeleb paljude asjadega ja on poliitiline. Artist ja heade kunstiliste oskustega, mille kõrvalt jääb kuidagi veel 10000 asja nädalas teha. Kõige parem õpilane, hindend on head, kuid vahest hilineb tundi. Väga mega naljakas ja väga hea sõber. Seitsmendas klassis sai palju koos aega veedetud, oled abivalmis ja tark. *Strong independent woman*. Väga tore, kena ja tihti valutab tal füüsikatunnis pea. Hea jutuga inimene. Oled hästi aktiivne ja käid igal pool, ma ei saa aru, kuidas sa jaksad. Nohik ja loed raamatuid palju. Kalmetu suurim *tryhard*

Johanna Maria – Steni õde, õppimine korras nagu kellavärk, lühike tüdruk. Käabus, tark, 16. aastane, aga näeb välja nagu 13/14. Väga jutukas noor neiu, väga kaunis ja naljakas. Teeb nalja, vastab õpetaja küsimustele, heade hinnetega õpilane. Tore, sõbralik, ilusad oranžide klaasidega prillid peas, nätsumüüja. Väga (mega) naljakas ja hea sõbranna. Hea stiiliga. Stenist erinev nagu poleks samast perest. Tegus ja võtab osa erinevatest üritustest, töökas, kaunis, kuid raevukas, julgeb võtta sõna ja oma arvamust avaldada.

Ann – „Peldiku printsesside kuninganna“. Muusikalembene tütarlaps.

9. klassi iseloomustused

Eduard- Huvitava maailmavaatega ja oma arvamust väljendav poiss, kes ei karda ennast puudutavatel teemadel sõna võtta. Gängsta ja muidu tore. Vahepeal naljatad ka. Enda mõtete eest seisev, tugeva iseloomuga. Coming from the westside, natuke liiga korrektne. Akadeemiliste probleemidega, aga tundub tegelt suht tark. Meeldivad erinevad asjad, kõige rohkem meeldib geograafia tund. Sõidab mopeediga vahest. Eku, sa olid väga lapsik, kuri, kinnise mõtlemisega, kuid nüüdseks olen arengut näinud, tubli. Naljamees, tark ja osati ka sõbralik. Lahe sell oled. Hot, kõige rassistlikum, seksistlikum ja fašistlikum.

Viktoria - Huvitav karakter, vaikne. Tore ja sõbralik. Seitsmes klass jääb tänu sulle alati hingeläheduseks. Sa oled armas tüdruk ja tegelikult tahad head, kuid lähed igasugu asjadega kaasa ning väga lapsik oled, aga eks muutud vanusega. Peldiku kauaaegne külastaja, ilge pikad juuksed, vahel suht naljakas. Tavaline inimene, istub liiga palju telos, head ööd omaette vahest. Täielik EMO. Vaikne kuid tore, oskad nalja teha ja oled oma- moodi huumorisoonega. Ei oska midagi halba öelda, oled tubli ja soovin edu eluteel. Tore vahest, naerusuuline, võtab elust kõik, mis elust võtta saab.

Andri - Tore, viisakas ja hea sõber, annab ajuvalutavaid küsimusi. Väga humoorikas mees, mängumaitse üks parimatest. Andri, seitsmendas klassis polnud sinust parim mulje, aga oled kujunenud väga viisakaks ja sul pole häda midagi. Sa oled liiga müstiline. Oled võrdlemisi tark ja tegus. Kodutööd on sul alati tehtud ja oled koolis viisakas. Vaikne, kuid heasüdamlik. Abivalmis ja sõpru toetav. Töomes, meeldivad traktorid ja metsatööriistad. Sõber Siimuga, vaikne ja viisakas. Sõbralik tore, tark, naljamees ja heasüdamlik. Tore ja hea sõber.

Pätrik - Selline energiline ja hüperaktiivne, jood Noccot. Oled väga allergiline kõige vastu, aga see on okei, tundud tore. Nalja saab sinuga palju ja tore on ka. Oled seltskonna inimene ja hea sõber. Väga tubli! Tore ja hooliv. Nalja oskad teha. Tore sõber, kellega koos aega veeta. Goofy, vahepeal natuke imelik. Hinded keskmised, lokilammas. Väga tore, väga aktiivne, naljatilk, sõbralik. Täiesti tavaline inimene maailmas, kellele meeldib Nocco ja Tiktok.

Timo - Hea sõber, tean sind juba lasteaiast saati, saame hästi läbi ja me meenutame kogu aeg lasteaias käimist, sa oled tore poiss ja väga hea sõber. Timo, sa oled väga viisakas ja tore poiss, ei kisu tüli ning üldsegi oled väga meeldiva isiksusega klassivend. Pikk ja kena poiss. Vaikne, suur poiss. Kuigi palju ma sinust ei kuule, ei tähenda see, et ma sind ei näeks. Pika poisina oled sa pigem vaikne ja räägid vaid sõpradega. Oled muidu tore ja sõbralik. Arvatavasti ka tark. Abivalmis ja tore. Vaikne, kuid taibukas. Norm, õppimine korras. Kuldse Trio osa Viiratsi poistest. Meeldib ETS2 mäng ja erinevad autod. Kõige rohkem BMW E36 ja Opel Zafira 2.0TDI. Meeldib tunnis kiusata.

Maarjo - Sõbralik sell. Aeglane inimene, kellel võtab nii kaua aega, et liikuda üks meeter. Viisakas, naljamees. Naljakas ja hea sõber. Ehita enesekindlust, härra! Hea kuulaja. Oskab keemiat, mis on üllatav. Mõtlik muna. Dinosaurius rawr!!! Natuke imelik vahepeal, naljamees, goofy, vahepeal vingub palju. Ega ma sinust palju ei tea, aga muidu oled tore ja äge. Pole sinuga aruteludesse sattunud, aga arvatavasti oled sa nendes hea. Oled ka sõbralik ja töökas ning vahva. Maarjo, sa oled väga intelligentne. Minu meelest proovid veidi liiga palju, et äge tunduda, aga tead, sa ei pea. Oled väga tore. Sinusuguse hingega inimesi leiab vähe, nii et ära muuda ennast, sa oled piisav. Sa oled jutukas poiss, vahel vehid oma näppudega, aga see on andestav. Sa näed oma prillidega välja nagu doktori härra.

polnud sinust parim mulje, aga

Klassireis Itaaliasse

Meie 9. klassi lõpureis viis meid peale Itaalia veel kolme teise riiki. Sõitu alustasime ikka Viljandist 1. mail, seades sammud (siinkohal rendibussi) Riia poole.

Riias ootas meid ilus suur lennujaam, kust me ka oma lennukile astusime. Kui hakkasime ennast lennukis mugavalt tundma, olime juba peaaegu Frankfurdis, mis asub Saksamaal. Läksime sealt edasi oma teisele lennule, mis viis meid otse Itaaliasse.

Kuna jõudsime õhtul alles kella kaheksa paiku kämpingusse, loeksin meie esimeseks puhkusepäevaks ikkagi Padova külaskäiku, kus käisime 2. mail. Padovasse sõitsime rongiga. Meie armas giid ja klassijuhataja Eda tutvustas meile linna ja rääkis selle ajaloo. Suundusime vaatama Püha Antonio kirikut. Kirik oli omapärane selle poolest, et asus Vatikani territooriumil, kuigi meie olime Padovas. Peale kirikut käisime veel Padova ülikooli vaatamas, mis on üks vanim ülikool maailmas.

Teisel päeval, 3.mail käisime Veronas, mis asus meie majutusest natukene kaugemal. Hüppasime jälle rongile ja kihutasime Veronasse. Kõige uhkem osa Veronas oli minu arvates Verona colosseum, mis on suuruselt teine peale Rooma oma. Tegime linnale ka väikese tiiru peale ja nägime selle käigus palju ilusaid kohti.

Meie eelviimane reispäev oli pühendatud mägedele. Siia maani kõige pikem sõit sinna tõi meid ilusasse linna nimega Cortina. Kuna enamus

meist ei olnud enne mägedes käinud, oli Cortina meie jaoks massiivne ja vapustav. Käisime õhtul peale Cortinat veel kohalikus pitsarestoranis meie toreda õpetaja Grete sünnipäeva puhul.

Viimase päeva veetsime Veneetsias ja seda ümbritsevatel saartel. Käisime klaasipuhujate saarel Muranos, kus paljud meist ostsid suveniire ja kingitusi. Külastasime ka Burano saart, mida teatakse tema majade poolest. Kirgaste värvidega majad kaunistasid tänavaid. Seal oli tõesti väga ilus ja rõõmus.

Jätsime viimaseks veel Veneetsia, mis oli minu jaoks natukene liiga turistilik ja ma ei olnud väga vaimustuses. Sellest hoolimata oli mul väga tore. Jalutasime linna peal ja imetlesime poode. Mul oli ka võimalus käia gondliga sõitmas. Kui päev oli õhtusse jõudnud, suundusime tagasi ööbimiskohta ja jäime veel 2-5-ks tunniks magama.

Ärkasime vara, et jõuda lennukile. Mina magasin enamus aega tagasiteel. Umbes viiest jõudsime Viljandi ja nii oligi meie lõbureis läbi.

Minule isiklikult väga meeldis see reis ja läheksin võimalusel kindlasti tagasi, kuid võib - olla tulevikus Rooma lähedale, et võrrelda nende kahe piirkonna erinevust. Kindlasti väärt reis ja kuhjaga kogemust.

Anni Oja 9. kl

9. klass istumas amfiteatris

**Esimene söömine
pitsarestoranis**

Matkapäev

6. juunil toimus koolipere matkapäev, mis kandis nime "Mäng". Soojad ilmad on juba kohal ja annavad märku lähenevast suvevaheajast, mil saab lõpuks ometi korralikult puhata ja mängida! Nii anti õpilastele ideid, milliseid mängu ja tantsu puhkekuudel ette võtta. Tegevuspunktidega teekond viis Mursi talu õuele, Jaan Tõnissoni kodukohta. Täname perekonda Grünbergi, kes olid abi ja nõuga toeks matkapäeva korraldamisel! Täname tegevuspunktide ettevalmistajaid ja läbiviijaid, kes muutsid päeva lustakaks! Täname kokkasid, kes kostitasid väsinud matkalisi!

Karin Mägi (huvijuht) tekst ja fotod

Õpetaja Sandraga tantsuhoos

Tekkidega võrkpall

Matkapäeva söögipaus

Puldiautode võistlus

Lugupeetud Eesti rahvas! (Anni esitatud kõne Jaan Tõnissonina)

Meie riigil on pikk ja huvitav ajalugu. Oleme silmitsi seisnud erinevate katsumustega, mis on meid pannud mõtlema. Meil on pikk tee selja taga, kuid veel pikemgi ees. Oleme teinud vigu ning oleme nendest õppinud. On ka vigu, millest me pole õppinud, kuid sellest hoolimata oleme riigina arenenud üsna palju.

Vaadates minevikku, võin tähendada, et Eesti riik on arenenud mitmes valdkonnas, nagu näiteks IT ja haridus.

Vahepeal on palju toimunud, millest mina aru veel ei saagi. Liitusime vahepeal Euroopa Liiduga ja taastasime oma iseseisvuse.

Eesti rahvas on vaba rahvus. Paljud on tahtnud meie rahvast alla suruda. Vahest on see ka neil õnnestunud. Sellest hoolimata oleme hinges alati vabad ja meie Eesti vabadust ei võta meilt keegi iial.

Paljud eestlased arvavad, et oleme laulurahvas, paljud aga, et oleme tantsurahvas. Mõned jällegi omakorda, et oleme IT ja tehnoloogia rahvas. Kuigi oleme IT valdkonnas oma pädevust näidanud, jääme ikkagi riikide IT arengu edetabeli järgi (Network Readiness Index) 27. kohale. Mõnele võib see tulla üllatusena ja väikese pettumusena. Sellest hoolimata peaksime olema uhked selle üle, mida oleme saavutanud.

Tulles nüüd tagasi selle juurde, et oleme laulu- ja tantsurahvas, siis ka siinkohal mainiksin, et ega me ainukesed ole, kes peavad laulu- ja tantsupidusid ning kes hoiavad oma regilaule südame lähedal.

Aga mis rahvas me siis lõpuks oleme, kui neist ükski pole meile päris omane? Vastus on lihtne: oleme õige Eesti ja vaba maa rahvas. Oleme päris enda rahvas, oma eriliste tähtpäevadega nagu andresepäev, mardi- ja kadripäev ning muidugi mihklipäev. Meil on oma erilised kombed, nagu näiteks vastlapäeval kukli söömine ja linaõnne pärast liulaskmine. Meil on ka omamoodi söögid, nagu Mulgi puder.

Demokraatia on alati nõudnud kodanike aktiivset osalemist ning meie kohus on hoida silma peal meie ühiseid väärtusi kandvatel juhtidel. Me kõik saame osaleda poliitikas ja oleme igapäevased mõjutajad sellele.

Peaksime eestlastena tundma uhkust selle üle, kuhu oleme jõudnud, kuid võiksime ka mõelda vigadele, mida oleme teinud. Alati on võimalus ennast parandada ja areneda. Tuleks hinges hoida just oma rahvast, kultuuri ja tavasid. Peame leidma lahendusi enda kombeid meeles pidades ja teisi jäljendamata. Võime küll inspireeritud nendest olla, kuid teod peavad ikkagi meie omad olema.

Olles välisminister, olen näinud teiste maade kombeid ja tavasid. Nendega võrreldes võivad me rahvatarkused võõrale silmale tühjana tunduda. Aga see väike asi ei tohiks meid mõjutada, kuna õige eestlane on uhke kõige õige Eesti toimetuste üle. Me ei tohiks ennast lasta mõjutada võõramaa kommetest, kuna me ei tea nende tagamaid ja seetõttu tuleks meil eelistada omale tuttavaid harjumusi. Oleme küll väike rahvus, aga teod on meil suured. Niisiis, Eesti rahvas, olgem ühtsed ja pidage meeles meie eelkäijaid. Elagu Eesti, vaba vabariik! **Anni Oja 9. kl**

Kirjanduse päeval peetud kõne, kui külas oli vabariigi president

Jaan Tõnisson

Meie Jaanil kriimud silmad,
istus saalis lava otsas,
vunts oli näos ja kaabu oli peas,
kutsus eestlasi kuulama.
Kes mõistis, aru sai, sellele tegi pika pai,
kes ei mõistnud, aru saand, sellele tegi ai,

Jaan oli suur lugeja,

See, kes ei oska lugeda, see sai tukast sugeda.
Eestlane oled suur või väike,
Jaan siiski särab kui päike.
Jaan Kalmetult, kena poiss,
Eesti rahu, rahulik kui seesama koolipoiss.

Gert Vainoja 9. kl

Jaan Tõnisson

Eesti rahvas,
hoidke eesti keelt,
hoidke kindlat meelt,
hoidke sini - must – valget,
hoidke vabadust helget,
hoidke oma rahvast,
hoidke laulurahvast,
hoidke Eestimaad,
siis püsima jääb ta!

Pärtel Võsu 9. klass

Minu mälestused koolist

Mul on oma kooliajast palju mälestusi, nagu näiteks vanade sõpradega suures poiste vetsus hängimine ning igasugused muud koerustükid. Viimastel aastatel olen proovinud enam-vähem normaalne koolipoiss olla, aga mõned asjad juhtuvad siiski, näiteks terrassi akna katki viskamine peale Pingpongi mängu kaotamist. See oli minu kooliaja üks kõige kallimatest õnnetustest. Meelde on jäänud ka vanad rütmikatunnid õpetaja Anuga, seal sai alati palju nalja ja häid mälestusi. Anu tunnis viisin ellu ka oma elu esimese nii-öelda tunni ülelaskmise koos kahe sõbraga. Kõige rohkem igatsen algklasse, siis kui kõik oli lihtne ja ei pidanud absoluutselt õppimise peale mõtlema ja käisid koolis ainult sellepärast, et sõpradega vahetundides märatseda ja rääkida uuest ämblikmehe mänguasjast, mis vanemad mulle eelneval päeval ostsid. Läksid koju ja ei suutnud hommikut oodata, et saaksid uuesti koolis oma sõpru näha. Kõige rohkem rääkisime poistega ilmselt krossikatet, autodest ja oma lemmikutest superkangelastest. Samuti mäletan ka algklasside kaklusi, kõige meeldejäävam kaklus oli mul Markoga. Keegi eriti haiget ei saanud, aga nutmist oli küll, õnneks jõudis õpetaja õigel ajal vahele tulla ja nüüd oleme Markoga head sõbrad.

Eduard Rang 9. kl

Mälestused kooliajast

Peale koolile kohustuslike tundide veetsin oma aega erinevates huviringides ja aitasin kaasa kooliürituste korraldamisel. Olen väga uhke, et minu vanemad otsustasid mind esimesse klassi just Kalmetu Kooli panna.

Esimesed kooliaastad möödusid mõnusalt, sain oma esimesed teadmised ja õppisin usinalt korratabelit. Klassiga esitasime aktustel etteasteid, üks neist oli “Röövlitütar Ronja”, kus mulle anti võimalus mängida peaosatähta. Kuna olin tollal päris pisike, siis mälestused on hägusad. Kuid mäletan hästi seda, et õppimine oli vahva ja sõpru oli palju. Igav ei hakanud ning koolis sai nalja.

Teises kooliaastmes imetlesime suuremaid ja targemaid, tahtsime nende moodi olla. 5. klassi poole pealt hakkas meil koroonaperiood, kus veetsime enamuse päevi kodus õppimas. Sellest ajast mäletan, et õpitulemused olid üsna head, kuid teadmised olid nulli lähedal. See tõestas minu jaoks, et õpetajal on väga suur roll teadmiste edasi andmisel. Peale selle mäletan veel igaaastaseid Play-Backe, kus sõpradega regulaarselt osalesime. Meenub ka see, et tol ajal tegelesin sageli huvitegevustega nagu rahvatants, näitering, robotikaring, kunstiring ja nii edasi.

Muidugi kõige paremini mäletan kolmandat kooliaastet. Seda perioodi võiks nimetada ka aktiivsusperioodiks. Nimelt leidsin viimastel kooliaastatel vaevu aega, et õppida. Õpilasesinduse koosolekute juhtimisest aktustel abistamiseni. Võiks isegi öelda, et olin kõikjal. Üritasin panustada kooliellu nii palju kui võimalik. Tegevust jätkus mulle nii koolisiseselt kui ka kooliväliselt. Olin *hyper* aktiivne kui nii võib öelda. Üheksandikuna üritasin tasakaalus hoida huvitegevust ja koolielu.

Tahaksin lõpuks tänada kõiki, kes aitasid mind kooliajal, nii õpetajaid kui ka kaasõpilasi. Siin koolis mööda saadetud aeg oli ülimalt meeldiv ja ei kujutaks ennast ette kusagil mujal. Arvata-vasti poleks ma suurkoolis nii edukas ja laiahaardeline olnud. Loodan, et tulevane gümnaasium võtab mind vastu sama hästi, kui tegi seda Kalmetu Kool.

Anni Oja 9. kl

Kool on alati olnud kas väga meeldiv või ebameeldiv koht, aga meelde jäävad alati kõige paremad mälestused.

Ilmselt kõige pingelisem mälestus on kooli alustamine. Esimesse klassi minek oli üks hirmsamaid, samas oodatuid asju terve selle seikluse ajal, sest hirm tuleneb puhtalt sellest, et me ei tea, mida oodata või mis see tulemus on.

Leie põhikoolis oli meeldejäädav mälestus, kui sai peale kooli teiste lastega õues lõbutseda ja iga jumala päev oli see kõige oodatud asi: õues kiikumine, peituse mängimine, tagaajamine.

Võrreldes nüüd Kalmetut Leiega, siis Kalmetul ei ole mul nii nostalgiarikast mälestust kui Leiest, aga see oli ka see punkt, kus õppimine hakkas juba koppa ette viskama, sest iga aasta muutusid õppeained keerulisemaks, tunnid pikemaks, kodutööd oli rohkem ja sellega aina varastati minu vaba aega ja iga aasta jäi seda aina vähemaks, mis muutis minu suhtumise kooli üsnagi negatiivseks. Sellest jällegi läbi vaadates oli ka Kalmetul ilusaid mälestusi, näiteks klassiõhtud või kõik need head toidud, mis söögivahetunnil sain või kõik need korrad, kui direktori juures käisin.

Lõppude lõpuks on elu seiklus ja sama moodi ka kool, see vundament, mida me selleks peame ehitama, on pärismaailmas tähtsaim investeering, mida saame endale lubada ja iga inimene peaks nautima igat sekundit sellest ajast koolis.

Gert Vainoja 9. kl

Mälestused kooliajast

Kooliaeg on meie kõige jaoks üks oluline etapp elus või nagu mulle meeldib öelda, vana vihiku sulgemine ja uue vihiku avamine. Kooliajal on juhtunud paljusid asju õppetöös või sõpradega aega veetes. Minu meenutused kooliajast on värvikad.

Minu esimeseks meenutuseks, mis kohe silme ette tuli, on see, kui esimese asja tööõpetuses valmis tegin. See oli mingi puidust pannilabidatooline ehtis. Võib lausa öelda, et sellest saigi alguse minu huvi asjade nikerdamise vastu.

Teine mälupeilt on mul sellest, kui istuma jäin ja alustasin 5. klassi uuesti praeguse klassiga, kus olen. Istuma jäämisest ei taha ma rääkida, vaid sellest, kui sõbralikud nad minu vastu olid ja vastuvõtlikud ja mingid ärevustunded läksid enamasti kohe ära. Sellepeale mõelda on mul hea, sest mitte mingit õelust minu vastu ei esitatud, mida tänapäeval olen palju märganud.

Kolmas ei olegi isegi mingi pilt mälus, vaid on mõttes see, et aeg on nii kiirelt lennanud, see aasta veel eriti. Alles oli jaanuar ja juba aprilli teine nädal. Ma ei saa aru sellest, kuidas see on nii kiirelt läinud. Umbes mingi pooleteise kuu pärast lõpetan Kalmetu kooli. Et siia kooli tulin, on olnud minu elu üks paremaid valikuid.

Kevin Visla 9. kl

Kui ma tulin esimesse klassi, tundus taevas olevat sinisem ja päike eredam. Ma ei teadnud veel, mis mind ees ootab. Olin põnevil ja õppida tahtmist täis.

Esimesed kooliaastad olid minu jaoks valutud. Ma mäletan, et õppimine oli lihtne ja õppimist oli vähe. Kõige suurem mure oli sel ajal, mida sööklas süüa antakse ja kas pakutav on ka hea.

Süngeim pööre toimus 5. klassis, kui sain aru, et õppimine on rohkemat kui „lilled ja roosipidu”. Hinded kukkusid kolinal, õppimist oli palju ja õpetajad tundusid rangemad. Õnneks see sünge aeg lõppes 5. klassiga ja helgem aeg saabus koos 6. klassi tulekuga.

Üheksa aasta jooksul olen kohtunud paljude inimestega, mõnedest on saanud mulle väga head sõbrad praeguseks ja kindlasti ka tulevikuks. Olen loomulikult kohtunud ka inimestega, kellega mul pole olnud häid suhteid ja see ilmselt lähiajal ei muutu.

Mul on väga hea meel, et sattusin õppima Kalmetu kooli. Meie koolil on imehea huvijuht, kes kogu aeg korraldab midagi ja kirjutab erinevaid projekte. Meil on olnud ja ilmselt toimub ka tulevikus veel palju toredaid üritusi. Kuigi oleme maakool, on meie õpetajad võrdsed või isegi paremad kui linnakooli õpetajad. Ma ei tunne, et ma oleksin millestki ilma jäänud.

Õnnelikkus on nagu klaas, koheselt sa seda ei märka, aga see on kindlasti seal. Kui sa enda vaatenurka natuke muudad, siis see hakkab säätendama nagu kõige ilusam asi maailmas.

Pärtel Võsu 9. kl

Mina tulin Kalmetu kooli 7. klassi Viiratsi koolist, mis on kahjuks 6-klassiline kool. Kalmetul sain kohe esimesel päeval mitu uut sõpra ning kohtusin ka uuesti oma vanade lasteaiakaaslastega. Algus oli veidi keeruline, uute õpetajatega kohanemine võttis paar kuud, aga lõpuks harjusin ja mõistsin neid paremini.

Nüüd, kui mõtlen tagasi Viiratsi koolile, meenub mulle, kui pisike ja hubane see oli. Seal teadsid kõik praktiliselt üksteist. Viiratsi kool oli eriline ka selle poolest, et see asus mulle lähedal, nii et sain kooli ja tagasi jalutada, nautides samal ajal värsket õhku.

Ehkki üleminek uude kooli oli alguses veidi keeruline, olen tänulik selle eest, et olen saanud kogeda kahte niivõrd erinevat õppekeskkonda, mis mõlemad on jätnud minu ellu sügava jälje.

Timo Sibrits 9. kl

Hobide maailmas

Mina tegelen motokrossiga, *airsoft*-iga ja ma olen noorkotkas. Motokrossiga ma olen tegelenud enamuse oma elust, olen käinud üle Eesti paljudel võistlustel on halvasti läinud ja on poodiumikohti ka olnud.

Läksin teisest klassist Viljandi motoringi, kahjuks alguses kohe sõitma ei saanud hakata, sest ma olin liiga lühikest kasvu, aga käisin trennides kaasas ja õppisin krossikaid tundma. Esimene võistlus oli Sürgavere Võrr. 2018. a oli mul esimene võistlushooaeg, kus sõitsin eestikaid ja noorte karikasarja kõik võistlused ära. 28. mai 2021 sain Äksi *motocross cup* 1. etapp ENKV-l esimese karika, 3. koha ja teise karika sain Noorte motokrossi EMV V etapp Linnamäel 3. koha ja viimase karika sain 3. septembril 2022 Noorte motokrossi EMV V etapp Linnamäel 2. koha ja nüüd vaikselt tegelen edasi, et kunagi veel karikaid koju tuua, aga selleks pean palju trenni tegema.

Airsoft-iga olen tegele-
nud kaks aastat, ostsin
Ruudilt relva ja läksin
samal päeval Ruudi,
Eduardi, Maidu ja Rasmu-
sega mängima ja nüüdseks
olen paljudel mängudel
käinud ja trennis ka.

Sten Mattias Topolev
9. kl

Minu hobid on arvutis
mängimine, sulgpall ja
enda koeraga tegelemine.

Kõige rohkem meeldib mulle mu koeraga tegeleda. Minu koer on kõige armsam ja kõige kallim mulle. Ta on selline lühikene helepruunikas koer. Mulle meeldib temaga mängida, kuna ta alati proovib mind hammustada, aga ta ei saa sellega hakkama. Mulle meeldib mu koeraga õues olla! Kahjuks pean ma eksisteerima siin koolis ja ei saa olla kodus temaga. Jalutaksin hoopis temaga lossimägedes. Sulgpallimäng meeldib mulle, kuna see on väga lihtne, olen ka päris hea mängija. Mulle meeldib mängida sulgpalli maal oma õega.

Maarjo Kipper 9. kl

Minu hobideks on jalgrattaga sõitmine, arvuti, muusika kuulamine ja autod. Jalgrattaga ma üksi sõitmas ei käi, sest üksinda on üleüldse kuskil igav käia. Seepärast käingi sõpradega sõitmas või ema ja õega. Kõige pikem sõit on olnud mul sõpradega 18,46 kilomeetrit, kus me läksime Viiratsist minu vanavanemate juurde. Arvutiga tegelen igapäevaselt ja see on praegu peamiselt kõige suurem hobi, millega tegelen. Sõpradega tavaliselt mängin siis kui aega on, mida tegelikult hakkab juba väheks jääma. Tavaliselt küsitakse arvutiabi kodus minu käest, sest ma lihtsalt tean rohkem, kuidas arvutis või siis ka telefonis osad asjad käivad. Muusikat kuulan just siis, kui tegelen arvutiga ise, näiteks mängin, vahepeal ka kirjutamise ajal või kodutöö ajal, aga siis ainult rahulikku ja just instrumentaalset muusikat, kuna see aitab vahel ka keskenduda ja laiad mõtted eemale viia. Autodega tegelen siis kui saan, kuigi mul endal autot ega tsiklit pole. Ratta vahetust oskan autol teha ja igasuguseid nipet- näpet asju ka ja kui ise tead, mis teed ja kuidas teed, siis pole autod eriti keerulised.

Timo Sibrits 9. kl

9. klass tutvapäeval koos esimese klassijuhatajaga

Mälestused kooliajast

Mäletan, kuidas 9. klassi õpilased meie klassi juurde tulid ja pidime nende käest kinni võtma, aga mina ei tahtnud võtta kahe pika poisi käest kinni, kuidas klassijuhataja Evija ütles, et annab mulle pärast kommi, kui ma võtan neilt kahelt poisilt käest kinni, aga ma ei saanudki pärast kommi. Nagu ikka helistatakse esimesel septembril koolikella, nendeks olime mina, minu ema ja minu vend üheksa aastat tagasi.

Teises klassis oli minu mälu järgi kolm kõige suuremat sündmust. Esimeseks sündmuseks oli maakonna laulu- ja tantsupidu, kus käisin koos meie kooli rahvatantsuringiga tantsimas. See oli põnev, kuna see oli midagi teistsugust, sest ega sa iga päev rahvariietes rongkäiguga laululavale tantsima ei lähe. Rahvatants on mul südames.

Teiseks sündmuseks oli preemiaekskursioon riigikokku, kuna ma olin alles pisike plikatirts, tundus riigikokku minek kui välismaale kedagi esindama minemine. See tundus nii põnev ja lahe kogemus. Käisime peale Toompea lossi (roosa maja) ka Stenbocki majas. Kolmas ja arvan, et kõige põnevam sündmus oli laulupidu. Mäletan seda tunnet rongkäigust ja seda vaadet, kuidas oled laulukaare all ja näed nii suurt rahvamassi, et isegi muru polnud kusagilt paista.

Kolmandast klassist mäletan ainult natuke jõulueelseid töötube, mis oli põnev sündmus. Mäletan, et ühes mängisime lauamänge ja et Anni käis enne seda Egiptuses ning ta ema või isa tõi meie klassile midagi erilist. Me saime mingid Egiptuse tähtsad mardikate kujud ja tean, et kasutasin seda kuju sel päeval mängunupuna.

Neljandas klassis oli üks huvitav ürituste kokkulangemine. Esinesin kooliga maakonna laulu- ja tantsupeol ja kui ma ei eksi, siis pool tundi või isegi vähe hiljem oli Kirsimäel tantsukooliga teine esinemine.

Viendas klassis saime endale uue klassijuhataja. Meie kooli tuli uus muusikaõpetaja, kes oli nõus võtma meie klassi enda hoole alla ja arvan, et see oli väga hea valik Eda poolt, kuna ta on väga hea klassijuhataja. Käisime Olustveres klaase puhumas ja Tallinnas martsipanide kujukesi meisterdamas. Viendas klassis oli meil ka väga uhke sündmus: meie koolis käis president Kersti Kaljulaid külas, kui ma õigesti mäletan, saime parima KiVa kooli tiitli. Viienda klassi lõpu poole jäime me distants-0õppele, mis läks õppimise poolest kohutavalt ja oli teistsugune koolitundide kogemus ning ei pidanud koolis käima, vaid pidi koolitööd õigeks ajaks ära tegema.

Kuuendas klassis olime ka distantsõppel, kuid mitte terve õppeaasta. See aasta, kui kuuendas klassis olime, sai meie kool 150 aastaseks, mis vajas tähistamist.

Seitsmenda klassi lõpus tegin koos kahe klassikaaslasega ka ühe väga ägeda projekti nimega “Häki mu maailma”, mis sai palju kiita ja ka ühel võistlusel esimese koha.

Kaheksandas klassis ei olnud midagi erilist väga, välja arvatud see kauaoodatud toolide panemise au oli meil. Muidugi tegime oma loovtöid selles klassis, mis võttis kogu meie aja ja tähelepanu ning mul oli seitsmenda klassi lõpuks loetud kahe aasta kirjandus, nii ei pidanud ma raamatute lugemisele palju aega pühendama, vaid said keskendusin loovtööle.

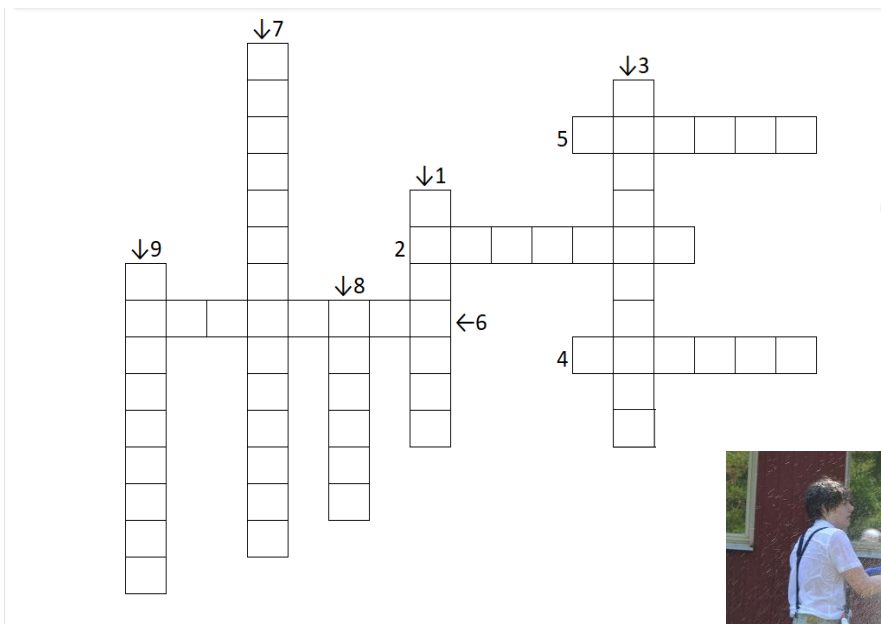
Üheksandas klassis alustasime esimese klassi sissetoomisega ja kuna mina ja Anni olime aktuse juhid, suutsime kokku mängida ka selle, et saaksime saata esimest klassi nende kohtade peale. Minu suurim au oli viia enda väikest venda esimesse klassi, sest tema jaoks algas see koolielu, minu jaoks aga lõppeb. Maastikumänge korraldas meie klass natuke teistmoodi kui tavaliselt tehtud. Järgmine lahe sündmus oli õpetajate päev, mida olin kõige rohkem oodanud. See päev sujus enam-vähem, vähemalt ei tekkinud väga probleeme, kuid ainuke probleem oli see, et enamus arvas, et see on mingi lebopäev, kus tööd tegema ei pea. Üheksandas klassis aastapäeva jooksu jooksmine oli minu jaoks viimast korda, sain medali jooksmises. Muidugi pidasime ka kooliajalehe sünnipäeva, sest see oli oluline sündmus meie koolile ning ka ajalehele, sest sajas number ilmus Kalmetu Sõnal. Ma osalesin ka Anniga ühel võistlusel nimega Greatlon, mis kestis peaaegu pool aastat ja saavutasime selles vabariigis 2. koha.

Nüüd on meid veel ees ootamas tutipäev, mis on meie päev ja peale eksameid on lõpupidu, aga alati on tore meenutada enda kooliaega ja kuidas me koos kooliga arenesime ning kasvasime.

Johanna Maria Topolev 9. kl

Sten Roosi muinasjutuvõistlusel 2024 sai Johanna auhinna

1. Mis on tegelaste omavaheline kõne?
2. Salasepitsus?
3. Millest koosneb tegelaste omavaheline kõne?
4. Mis on väikseim näidendi jaotus?
5. Kuidas kutsutakse tegelaste käitumist, tegevuspaika ja välimust?
6. Mis on näidendi loominguiline lavale seade?
7. Mis on näidendiks ümber töötatud romaan?
8. Mis on näidendi suur terviklik osa?
9. Kes kirjutas näidendi „Paunvere“?

Kevin Visla 9. kl

Mälestused koolist

Enne Kalmetu kooli tulemist käisin ma Viiratsi koolis. Ma mäletan, kuidas esimene kord klassi astusin ja pidin oma nime kirjutama tahvli peale. Esimene koolipäev läks mul hästi. Mind Viiratsi koolis ka natuke kiusati, aga mitte väga palju. Viiratsi koolis ma mäletan, kuidas koristasime kooli ümbrust iga aasta. Alati kui oli õuevahetund, olin teisel korrusel ja mängisin lauamänge.

Kalmetu kooli tulin ma 7. klassi. Kalmetu kool on minu jaoks tore, kuigi vägagi tüütu kool. Ma mõtlen, et õppimine oli siin palju raskem kui 6. klassis. Tavaliselt läks õppimine natukene raskemaks, aga kui ma siin õppisin, oli see 100 korda raskem kui Viiratsis! Muidu on kool tore koht, kus sõpradega rääkida, aga see pole minu süü, et ma räägin tunni ajal, kuna mulle tulevad naljakad mõtted pähe! Ma mäletan, kuidas 9. klassis oli rahatarkuse konverents. Mina mängisin Rudolf Dieselit, inseneri, kes leiutas diiselmootori. Kui mu mälu mind alt ei vea, siis ma olin ainukene, kes oma laused pähe jättis. Minu intervjuueerija oli Pätirik Ignantenko.

Mäletan, kuidas algul, kui ma siia kooli tulin, istusin koos Andri ja Timoga alati diivani peal. Iga päev, iga vahetund istume mina, Timo ja Andri selle toreda diivani peal. Oh, kui mõnus pehme see diivan oli ja kui palju nalja selle peal sai! Ma kindlasti jään seda diivanit igatsema!

Maarjo Kipper 9. kl

Kalmetu Sõna toimetused ene@kalmetu.vil.ee Ene Toomsalu, Helina Matusorg, Karin Mägi, Pärtel Võsu, Anni Oja, Johanna Maria Topolev, Gert Vainoja, Sten Mattias Topolev